

Bohoslužby - vždy v 8:30

služba:

v dubnu	6. dubna	Teplí
	13. dubna	Vraspirovi, I. Hauptová
	18. dubna	Burešovi 16:30 Velký pátek, večeře Páně
	20. dubna	Flídrová Boží hod velikonoční, VP
	21. dubna	Šauerovi - <i>pondělí velikonoční</i>
	27. dubna	Švecovi, Mlejnkovi
v květnu	4. května	Vaškovi
	5. května	Burešovi ekumenické bohoslužby v 17⁰⁰
	11. května	Šimonovi
	18. května	<i>Bartošovi- bohoslužby s večeří Páně</i>
	25. května	Hubený
	29. května	Kadlecová, Zástěrová 17:00 Nanebevstoupení
v červnu	1. června	Matějková, Zezulová
	8. června	Novotná, Filipiová Svatodušní neděle, večeře Páně
	9. června	Bisová, Plecháčková ekumenické bohoslužby v 17⁰⁰
	15. června	Pospíšilová, Votavová - rodinná neděle neděle Trojiční
	22. června	Šibravovi
	29. června	Teplí

Sborová shromáždění v Poličce

biblické hodiny	<i>scházet se začneme opět na podzim</i>
mládež	19.-20. dubna velikonoční vigílie – Jimramov - Telecí 17.-18. května – seniorátní dny mládeže 7. června - seniorátní brigáda mládeže
nedělní škola	<i>každou neděli při bohoslužbách</i> 15.6. rodinné bohoslužby
náboženství	pátek: Švermova: 13:40-14:25 Masarykova: 12:40-13:25 2. stupeň: fara v Poličce v pátek ve 14:50-15:35
třicátníci	23.-25.5. seniorátní setkání třicátníků : Sklené
staršovstvo	po bohoslužbách: 13. dubna; 18. května; 22. června
seniorát	13. dubna - Presbyterní konference 1.června - seniorátní rodinná neděle v Telecím

Nábřeží svobody

„Avšak mne Bůh ze spárů podsvětí vykoupí, on mě přijme!“ (Žalm 49,16)

Ze svědectví evangelisty Marka o Ježíšově vítězství nad smrtí, o jeho vzkříšení z mrtvých, se zřetelně a jasně dozvídáme, jak neuvěřitelná a nepochopitelná to byla skutečnost. Nikdo, ani ti, kdo byli Ježíšovi nejbližší, nemohli uvěřit tomu, že Kristus přemohl smrt, že je živ a že svým vzkříšením prolomil tu rovinu lidské existence, která je velmi výstižně vyjádřena v žalmu 49. Z žalmu mluví to, co se někdy hlasitěji, jindy opět nesměleji ozývá v lidské mysli, když člověk uvažuje o životě. Dnes žijeme v době, kdy se pokládá za moderní a pokrokové mluvit o lidském bytí a žití podobným způsobem, jak to zaznívá ze slov, která žalmista říká ne jako své osobní vyznání, ale spíš cituje názory a výroky lidí kolem sebe. Jsou to lidé, kteří spoléhají sami na sebe, na svou moudrost a dovednost, na své schopnosti, kteří se ženou životem za slávou, požitky, bohatstvím a majetkem, za úspěchem a za mocí. Ale nakonec všechno a každý, ať mocný či chudý, ať moudrý či hloupý, bez výjimky a bez rozdílu končí ve smrti. I když si člověk zaživa dobrořečí a pochvaluje, že si všechno ve svém životě zařídil tak dobře, nakonec skončí jako všechno živé, v temnotě smrti, kde nenahlédne žádné světlo.

Zmrtvýchvstalý Kristus je živý Pán. Setkává se se svými učedníky, mluví s nimi, napomíná a povzbuzuje je, dává jim nové pověření. Zasahuje do jejich života tak mocně, že to celý jejich život přetváří a dává zcela jiný směr jejich myšlení, snahám a jednání. Tak to bylo u těch, kteří patřili ke kruhu dvanácti, ale tak to bylo i s jinými, s nimiž se živý Kristus setkal. Jako příklad nám může posloužit Pavel. On, který se domníval, že Ježíš a jeho evangelium je něco nesprávného, pošetilého, ano i zhoubného, že je třeba proti tomu rázně vystoupit se vši rázností a přisností, je zjevením u Damašku, jež není ničím jiným než také setkáním s žijícím Ježíšem Kristem, je mocí živého Ježíše postaven na zcela jinou cestu a obrácen docela jiným směrem. Proto v jeho epištolách nacházíme tolik radosti, přímo jásavého chvalo zpěvu nad tou skutečností, že je v Kristu přemožena smrt: Kde je, ó smrti, osten tvůj? Kde je, ó peklo, vítězství tvé? Ale Bohu dík.

Co Bůh činí, může zachránit člověka a vysvobodit z moci pekla i z moci smrti. Těm, kterým se Bůh dával poznat, dal i prohlédnout k tomuto vítězství. Proto z úst žalmisty se ozývá podobný jásavý chvalo zpěv: Avšak mne Bůh ze spárů podsvětí vykoupí, on mě přijme! Cíl mého života je u něho a v něm, jenž je sám život. A my se k tomuto jásavému chvalo zpěvu smíme připojovat. Svátky velikonoční nám připomínají toto velké vítězství Boží milosti a lásky. A velikonoční zvěst je zvěst, která jde na samé kořeny bytí a existence. Velikonoce nejsou jen svátky jara, pomíjivého, krátkého ročního údobí.

Velikonoce jsou dny, které nám zvěstují evangelium, celý a plný život v Kristu, Boží milosrdenství, které je od věků a až na věky. Velikonoce nás volají a zvou k tomu, abychom zakotvili svůj život v tom, kdo je silnější než všechna pomíjivost, než všechno trápení a zlo, než samo peklo a smrt, v Ježíši Kristu. Vstal z mrtvých Kristus, aby i nám otevřel cestu vítězství, cestu života. Bůh nás vykoupí v Kristu ze spárů pekla a smrti, pro oběť Kristovu nás přijme jako své děti, děti světla, pokoje a života.

Jiří Teplý

kurátor

Daniel Freitinger

administrující farář

Farní sbor ČCE, nábř. svobody 561, Polička, tel: 461724712, 603910949 (J. Teplý)

Daniel Freitinger: Farní sbor ČCE, Poličská 3, 568 02 Svitavy, tel. 461 532 866,

mobilní tel: 604 738 567, e-mail: freitinger@centrum.cz

naše www stránka: <http://policka.evangelnet.cz>

Pozdrav z Oklahomy

Milé sestry a milí bratři,
srdečně Vás zdravíme ze Spojených států. Velmi často na Vás všechny vzpomínáme a těšíme se z každého dopisu od Vás.

Tentokrát bych chtěl začít pár řádky o své práci. Představuji si, že se možná už dávno podivujete, co asi tak může dělat druhý farář ve sboru. Kupodivu mám práce hodně. Jakkoli v Ponca City kážu pouze občas (není-li přítomen první farář sboru), téměř každou neděli stojím na kazatelně v nějakém jiném sboru. K popisu mé práce totiž patří navštěvovat také další sbory v našem seniorátu (Cimarron Presbytery). A tak se například právě teď připravuji na bohoslužby a přednášku, které budu mít tuto neděli v městečku, jež je od Ponca City vzdálené 220 mil (356 km). (Ano, v neděli urazím přes 700 kilometrů. Zdá se, že si budu muset přivstat.) – Americké vzdálenosti jsou pro Evropana často obtížně představitelné. Člověk asi může udělat jen jediné – zvyknout si na ně.

Když je řeč o vzdálenostech, musím se zmínit o naší nedávné cestě do Kalifornie. Podnikli jsme ji v polovině března v rámci desetidenní dovolené – děti měly jarní prázdniny. Vyrazili jsme z Ponca City, přešli část Texasu, Nové Mexiko a Arizonu až do Los Angeles v Kalifornii. Urazili jsme víc než 6 000 km, zažili jsme déšť, sníh i spalující pouštní slunce, užíli jsme zimní čepice, rukavice, ale i plavky, pobývali jsme v nadmořských výškách přes 2 000 metrů nad mořem a brouzdali jsme se pískem na plážích u Tichého oceánu. Byli jsme ve třech různých časových pásmech. Byl to neuvěřitelný zážitek, z něhož Vám, doufáme, budeme moci brzy ukázat obrázky.

Teď však zpět k mé práci. V Ponca City trávím hodně času návštěvami členů sboru, především lidí nemocných a těch, kdo nemohou opustit svůj dům. Je to práce, která mne velmi těší. Nejsem však zdaleka jediný, kdo se tu návštěvám věnuje. Nemocné v nemocnici mají na starosti také presbyteri – sami si sestavují rozpis služeb, který obdivuhodně věrně dodržují. Vedle toho jedenkrát měsíčně, když je ve sboru vysluhována večere Páně, navštěvují presbyteri ve dvojicích dlouhodobě nemocné. Slouží chlebem, vínem a krátkou pobožností. Na druhé straně diakoni (my bychom spíše řekli „dobrovolníci z křesťanské služby“) mají každý dlouhodobě na starosti jednoho nebo dva nemocné – navštěvují je a pomáhají jim také s praktickými záležitostmi. Praktickou pomocí slouží i další skupina ve sboru tzv. „second milers“ (nezbývá, než přeložit jako „ti, kteří – požádáte-li je o jednu míli –

s vámi jdou dvě“). To jsou dobrovolníci připravení jednorázově pomoci – stačí jen zatelefonovat a zavezou Vás třeba k lékaři nebo na nákup.

Můj hlavní úkol ve sboru je však práce s dětmi a mladými rodinami. To byl také důvod, proč mne sem pozvali. Jakkoli je tento sbor na mnoha polích velmi aktivní, práce s dětmi tu bývala dlouho taková Popelka. S dětmi se sice pracovalo, ale jen tak napůl. A tak mnoho mladých rodin odešlo do jiných církví, kde nabízeli kvalitnější program. Zkrátka – v tomto ohledu mi to tu připomíná situaci v poličském sboru před sedmi lety. Proč se o tom zmiňuji? Především, abych Vás pochválil. Až po příchodu sem jsem si naplno uvědomil, co všechno jsme za těch pár let v oblasti práce s dětmi v Poličce dokázali. Bez přehánění máme být na co hrdí. Je to ohromná zásluha učitelů nedělní školy a všech těch, kdo s dětmi pracují. Píšu také proto, abych Vás povzbudil. Neusněte na vavřínech. V Ponca City vidím, kam to vede, když nabydeme dojem, že jsme toho už pro děti udělali dost. Celý sbor začne chátrat. A takové škody se napravují velmi těžko, to zažívám teď zde. Víte, že práce s dětmi ve sboru pro mne byla vždy důležitá. Jestli jsem něco v USA pochopil, pak to, že je ještě důležitější, než jsem si myslel.

V těchto dnech nejvíce žijeme přípravou na blížící se Velikonoce. Všechny tři pěvecké sbory – děti, mládeže i dospělých pilně nacvičují. To Martičku a Tomáše moc těší – jsme rádi. My s manželkou trénujeme se sborem zvonků skladby, které budeme hrát na velikonoční neděli. Velikonoční program chystáme i s dětmi v nedělní škole, s maňáskovým divadlem budeme mít program na Květnou neděli. Velkopáteční bohoslužby tu připravuje mládež. Na Velikonoční neděli budeme slavit dvoje bohoslužby – netradiční za rozbřezku, které chystám já, a v deset hodin, kdy bude kázat kolega Tom. Zmiňuji se o tom tak podrobně proto, že možná budou mnozí z Vás číst tento dopis právě na Velikonoční neděli. Vězte, že na Vás budeme myslet – my i další lidé ve sboru v Ponca City. Mám dojem, že právě teď ve světě rozděleném válkou a obavami je potřeba na sebe vzájemně myslet. Vždyť Pánu Bohu na tomto světě záleží. Taková je velikonoční zvěst – nejsme sami, nejsme ztraceni. – Přejeme Vám radost z velikonoční zvěsti. Přejeme Vám světlo prázdného hrobu. Přejeme Vám, abyste velikonoční radost slyšeli, abyste jí udělali místo ve svém srdci, ve své rodině. A také Vám přejeme, abyste tu radost předávali dál – lidem kolem sebe, ať už jsou křesťané nebo ne. Boží oslava není jenom pro zvané.

Váš, Jan Dus s rodinou

Druhé vydání knihy „Evangelický katechismus pro dospělé“

Farní sbor ČCE v Olomouci vydal druhé vydání knihy bratra faráře Jana Nohavici „Evangelický katechismus pro dospělé“. Kniha stojí 50,- Kč. Zájemci o knihu se mohou přihlásit u faráře Freitingera.

Daniel Freitinger

Adame, Evo, chcete vědět, jak to bylo, když ještě nic nebylo?

Zúčastněte se letního dětského tábora, který již tradičně pořádá YMCA Polička ve spolupráci s evangelickým sborem.

Letos bude hlavním tématem „stvoření světa“ ve hrách, soutěžích, písních i biblických hodinkách. Zázemí nám tentokrát poskytne sborová budova v Tisu v Orlických horách. Tedy nejen slibný program, ale i malebná příroda.

Tábor se bude konat poslední týden prázdnin od 24. do 30. srpna. Přihlášku dostanou děti na náboženství nebo je možné si ji vyzvednout každou neděli po bohoslužbách v kostele.

Pokud tedy chcete Vaše děti před počátkem školního roku projít Počátkem světa, stačí je přihlásit. Přihlásit se můžete do půlky června.

Pavel Bureš

Rodinná neděle?

Je rodinná neděle jen pro rodiče s dětmi? Myslím, že rodinná neděle je pro nás všechny – děti, mladé i pro starší ročníky.

Vždyť sám sbor by měl takovou rodinou být. A také i o tom víra je. Nebýt jen sám, ale být s druhými a také pro druhé. Kristus tu byl a je také pro nás a s námi.

Jak takový sborový den vypadá? Dopoledne jsou bohoslužby, kdy je výklad písmo přizpůsoben také pro děti (nedělní škola není). Po bohoslužbách je program na nějaké téma (velikonoce, vánoce...), kdy děti i dospělí něco tvoří společně – malují, pletou pomlázku, zdobí vajíčka nebo si jen tak povídají. Následuje společný oběd, který předem připraví dvě nebo tři sestry (ba někdy i bratři!) – za to jim patří dík.

Po obědě obvykle vyrazíme na procházku po městě nebo do přírody.

Každý, kdo chcete přijít a také s těmi druhými něco prožít, jste srdečně zváni.

Pavel Bureš

Druhé vydání knihy „Evangelický katechismus pro dospělé“

Farní sbor ČCE v Olomouci vydal druhé vydání knihy bratra faráře Jana Nohavici „Evangelický katechismus pro dospělé“. Kniha stojí 50,- Kč. Zájemci o knihu se mohou přihlásit u faráře Freitingera.

Daniel Freitinger

Adame, Evo, chcete vědět, jak to bylo, když ještě nic nebylo?

Zúčastněte se letního dětského tábora, který již tradičně pořádá YMCA Polička ve spolupráci s evangelickým sborem.

Letos bude hlavním tématem „stvoření světa“ ve hrách, soutěžích, písních i biblických hodinkách. Zázemí nám tentokrát poskytne sborová budova v Tisu v Orlických horách. Tedy nejen slibný program, ale i malebná příroda.

Tábor se bude konat poslední týden prázdnin od 24. do 30. srpna. Přihlášku dostanou děti na náboženství nebo je možné si ji vyzvednout každou neděli po bohoslužbách v kostele.

Pokud tedy chcete Vaše děti před počátkem školního roku projít Počátkem světa, stačí je přihlásit. Přihlásit se můžete do půlky června.

Pavel Bureš

Rodinná neděle?

Je rodinná neděle jen pro rodiče s dětmi? Myslím, že rodinná neděle je pro nás všechny – děti, mladé i pro starší ročníky.

Vždyť sám sbor by měl takovou rodinou být. A také i o tom víra je. Nebýt jen sám, ale být s druhými a také pro druhé. Kristus tu byl a je také pro nás a s námi.

Jak takový sborový den vypadá? Dopoledne jsou bohoslužby, kdy je výklad písmo přizpůsoben také pro děti (nedělní škola není). Po bohoslužbách je program na nějaké téma (velikonoce, vánoce...), kdy děti i dospělí něco tvoří společně – malují, pletou pomlázku, zdobí vajíčka nebo si jen tak povídají. Následuje společný oběd, který předem připraví dvě nebo tři sestry (ba někdy i bratři!) – za to jim patří dík.

Po obědě obvykle vyrazíme na procházku po městě nebo do přírody.

Každý, kdo chcete přijít a také s těmi druhými něco prožít, jste srdečně zváni.

Pavel Bureš